

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy óra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
kiadóhivatal:**

Főpiacz, a város-
házal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petít
soronkint 5 kr-ával
számítottatnak.

Hirlapírók sorsjátéka.

Irta: **Koncz Ákos.**

Debreczen, október 1.

Az ujságolvasó közönség bizonyára értesült már arról, hogy az illetékes miniszter a hirlapírók javára sorsjátékot engedélyezett, hogy az így befolyó jövedelemből gyarapítsák azt az alapot, melyből öregkoruk eljöttével, vagy betegség esetén anyagi gyámolítást merithessenek.

A magyar hirlapírás még most is hálátlan mesterség. Keveset hoz annak, ki egész lelkével csügg a pályán, holott emésztő a munka, melyet a hirlapíró végez. Egész éjjeleken át kell dolgoznia, mert az olvasóközönség szereti, ha üdítő álma után a reggelinél a frissen rosvott betűket olvashatja.

Anyagilag is kevés jut a hirlapírónak, ki hivatásból, egy magasabb ambícióból veszi kezébe a hirlapírói tollat. Különösen vidéken rossz a helyzetük, hol a gombamódra szaporodó lapok széttagolják az olvasóközönséget s így a kiadók legjobb akaratuk mellett sem tudják úgy fizetni a hirlapírókat, mint azt sokoldalú tudásuk és a végzett munka megkivánnák.

Sovány, nagyon sovány azon hirlapíró kenyere, ki pusztán erre van utalva, mit legjobban tudnak bizonyítani azok, kik vidéki

lapoknál hosszú ideig dolgozván, végre bejutottak a budapesti lapokhoz, hol a vidékhez képest fejdelmi fizetést kapnak.

Azután a vidéki hirlapírónak sok körülmény megbénítja munkásságát. Ha nem dicsér, könnyen megneheztenek rá a hiu emberek, ha valakiről lerántja az álarozot, ráfognak, hogy szenzációban utazik, ha valamelyes féltve őrzött szennyest a forumra tesz, azt mondják akadémikodik, sőt megesik az is, hogy népszerűtlenné válik, ha véletlenül valami majálisról hibásan hozza a jelenvoltak névsorát.

Kritikát a vidéken közügyek felett csak elvétve lehet gyakorolni. A mágusok cselekedetét nem szabad bevilágítani, mert különben kész a ribillió. Pedig a hirlapírás emberei már sok oly dolgot hoztak világosságra, melyek ha ki nem tudódnak, az élősdiak egész raja halomra örölte volna az egyes kulturális és humanisztikus intézményeket.

És az a csodálatos, hogy a nagy közönség mégis szereti a szenzációts bosszusan dobja félre azt a lapot amelyben nincs egy adag pikánteria, egy kis skandalum, másoknak lehurrogása, — avagy legalább megcsipkedése. Ellenben iszonyu haragra gerjed, ha róla, vagy cselekedeteiről a

hirlapíró egy két szót mond, megfeledkezvén az olvasó arról, hogy *quod uni justum, alteri aequum est.*

A hirlapírói pálya tehát hálátlan, nehéz, sok ismeretet igénylő, sőt még sokszor veszedelmes is, mert soha sehol jobban nem érvényesül az a mondás: *szólj igazat, betörök a fejed* — mint a hirlapírónál.

Nem tagadom én azt, hogy vannak a hirlapírók közt is olyanok, akik inkorrekt járnak el a közönséggel szemben. Tudom én azt, hogy a szenzáció hajhászás sokszor eldobja utjából az igazságot, azt is tudom, hogy sokan visszaélnek azzal a tudatban, hogy a sajtó nagyhatalom, megengedem, hogy egyesek üzletnek tekintik azt a tollat, melylyel csak nemesen szabad dolgozni — mondom mindezeket én is tudom, de a magyarországi hirlapírók óriási többsége oly páratlan lelkiismeretességgel szolgálja a hirlapírás nagy érdekeit és az ujságolvasó közönséget, hogy csak azok vehetnek rájuk követ, kik nem tudják megérteni azt, hogy a napi sajtó mennyivel vitte előre az emberiség legnemesebb törekvéseit.

A magyar sajtó melegágyában termettek meg a nagy eszmék, vagy a mások agyában megfogamzottakat diadalra segítette. Őre az igazságnak, védője a jognak,

TÁRCZA.

A Nagyasszony halála.

— Költemény prózában. —

Gyönyörű, megörökítésre méltó szavakban festi Gabriele D'Annunzio, az olaszok Petőfije, Erzsébet királyné halálát.

— Költemény — prózában!

Ime:

Ennek a szép halálnak minden különössége — úgy tűnik föl előttem — jelent valamit s el van rendezve, mint valami mithoszban. Nem kell figyelembe venni a gyilkosság szembetűnő körülményeit, sem azt a rabszolgát, a ki gyászos földadatát oly pontosan oldotta meg. A látszatok mögött ideális formába tömörülve látjuk az ábrándot és a halált.

Páni, ragyogó órában halt meg ez az alvást nem ismerő teremtetés, aki minden reggel valami sziklafokról üdvözölte a hajnalt Ifigénia szavával: Semmi se édesebb, mint a világosságban gyönyörködni!

Abban a cselekvésében ölték meg, a mikor megint csak a csodás, vigaszt adó víz felé haladt, amely mindig azzal vonzotta magához, hogy mélyebb víziókat ígért neki s még elrejtettebb vidékekre vezette. Már telve volt az örökös esőnddel,

lelkét elkápráztatták már azok a dolgok, amelyeket az eltépett fátyolon át látni, megy előre az utján, eléri a partot, a hajóhidra teszi lábát királyi fenséggel; a horgonyt fölhuzták!

Navigare necesse est, vivere non necesse est.

Egyszerre aztán ez a hajó elveszti minden köznapi valóságát, s fenségessé válik. Vonalai élesen belevésődnek az ábránd és a halál elemébe.

Igy történt, hogy ez az asszony, a kiválósággal mindig mint rabszolgájával bánt, a halál pillanatában lelkének érintetlen virágával koronázhatta meg magát. Koronától talpig királyian, úgy tűnik föl most előttünk, mint nagyszerű példája a magányosságnak, a hatalomnak és a szabadságnak. Ez a császárné és királyné saját ereje fölött csak egy császárságot és egy királyságot ismert el: a belső életet. Nálánál senki sem adta biztosabb tanujelét annak, hogy megértette és elfogadta tanításul Vinezi szavait:

— Nem lehet nagyobb uralom annál, a melyet saját maga fölött gyakorol az ember.

Itt uralkodott ő, és senki más. A merre vágyai vonzották, ott volt az ő hazája. A szédületes gyorsaság volt az ő megittasulása. A száguldó paripa s a dagadó vitorla abba az illúzióba ringatta, hogy szárnya van. Ismerte őt a mező

harmatja, a sós homok, a szél, az eső, ismerték a sasok, a járatlan utak és az izgalmas veszedelmek. Szeretne látni, a miat a hab fölszalad a tengerparta, mi alatt a fájdalom erős lett, mint a föld, vagy tüzes, mint a tenger.

S ez Nausika földje volt és Odysseus tengere, a mely kilencz évig harczolt az isteni apától származott fehérkaru Helénáért. Mint Leartész fia, ez az északi vándor, a ki annyi nyomoruság után nyugalmat talált egy ióniai öböl zugában, a szemek, a melyek egykor a balti tenger partján nézték a hunyó napsugarakat, ime fölfedték az égő homokban egy magasabb élet nyomait s megéreztek, mint himbálózni a harmónikus hullámokon a mesék még élő gyökérszájai. Így ezek látása is folytonos és mély látomássá vált. Arra haladt — látták — ama hajó, amely az istenekéhez hasonló gondolkodásu embert röpi-tett. Egy nyári estén megismerték Sappho testét, sáppadtában, mint a száraz fű, elszikkadtan a vágtyól, lebegve a meleg sósomokon, a lihegő tenger habzó ajkánál.

Kell, hogy egy latin költő dicséretét énekelje ennek a Távoli Királynénak, az álmok e hősnőjének. Világot tudott ő magának teremteni s abban élni tudott szabadjára bocsátott lelkének ereje szerint. Zengeni kell róla. Talán eltűnt

felemeli a becsületet és vesszőfutasra itéli azokat, kik a társadalom és emberi gyarlóság sötét büneit egyesek és az emberiség rovására elkövetik. Kezében a tollat nem a gyűlölet vezeti, hanem a szeretet s ha kemény ítéletet mond egyesek felett, azt is azért teszi, hogy ne rakoncátlanokdjék az emberi gyarlóság és gazság egyesek, vagy a közügyek megrontására.

Deák Ferencz, a haza bölese mondta ama nevezetes szavakat, *hogy az újságíró mindent megírhat, a mi igaz.* De mi az igazság? Egyiknek az, a mi a másiknak igazságtalanságnak látszik, mert hogy nemcsak a szenteknek, hanem a gyarló embereknek is maguk felé hajlik a kezök, kitűnik abból, hogy a világ egy része a markába kaczag, ha a másik részről nem éppen hizelgő dolgokat hall.

Nemcsak a nagy világ, hanem egy lap olvasóközönségének kis világa is a saját nézőpontjából itéli meg az igazságot s ami neki fájna a sajtó részéről, aztszívesen olvassa másokról.

Higye meg a mi jó vidéki olvasóközönségünk, hogy mi sokat dolgozunk az ő érdekében. Teszünk azt hivatásból, hálából a pártolásért és a modern hirlapírás magasabb érdekeiért. Keressük az igazságot s ha mégis olykor-olykor egyben-másban tévedünk, az nem csoda abban a lázas munkában, mely lassu méreg gyanánt öli a szervezetet, emésztí az életet és az önfeláldozó munkást mostoha kezekkel jutalmazza.

Ha pedig közülünk valaki megfélekedezik magáról és lábbal tiporja azt a magasabb hivatást,

melyet meg kellett volna becsülnie, vonja meg első sorban a nagy közönség az ilyen ember iránt szeretetét. A hirlapírók gárdája nem fog a *bojkottálásért* neheztelni, hanem maga is igyekezni fog soraiból kitörölni azokat, kik a hirlapírói tollat önös céljukra, vagy meg nem engedett előnyökért veszik kezükbe. Mert mi érezzük azt és érezve megkívánjuk magunk is, hogy a ki a közvélemény képviselőjében dolgozik, annak munkáján ne lássék meg az önösség és haszonlesés szennye.

Régen el akartuk már ezeket mondani, de most éppen alkalomszerűnek találtuk, midőn olvasóink figyelmét felhívjuk az újságírók sorsjátékára, kérve pártolásukat, mely magában rejti az elaggott vagy munkaképtelenné vált hirlapíró jogainak biztosítékát.

Mi vállvetett erővel igyekszünk a jövőben is arra, hogy a nagy közönség szeretetét és becsülését *igaz munkánk* révén kiérdemeljük. E kettő a mi büszkeségünk, e kettő birtokában felemelt fővel hallgatjuk azoknak ócsárlását, kik — mert igazat írtunk — nincsenek velünk megelégedve . . .

— **A véderő-törvény revíziója.** A véderő törvénynek van egy nevezetes rendelkezése, a mely a törvény első szakaszában jut kifejezésre, megállapítván az 1888—1898. évi időközre az ujonezlétszámot. Mivel ennek a törvénynek az ereje ebben az évben lejár: az elkövetkező tíz évre gondoskodni kellett vagy az ujonezlétszám új megállapításáról, vagy a mit inkább vártak a katonai és a politikai körökben egyaránt, a törvény revíziójáról, a melyet a közös hadügyi kormányának a létszámemelésre, a keretek kibővítésére vonatkozó terveit is szükségessé tesznek. A mostani

zürzavaros politikai viszonyok közt azonban, a mikor a két törvényhozás minden erejét a kiegyezési háborúság foglalja le, lehetetlenség a véderő törvény mélyrehatóbb revíziójával lépni elő, mert ennél komoly és nyugodt törvényhozási működésre van szükség. Ezért van, hogy a magyar kormány a véderőtörvény dolgában is kénytelen provizórikusan intézkedni, benyújtván a Házhoz egy javaslatot az 1888—1898. évi időközre megállapított ujonezlétszámnak 1899. évre való változatlan föntartásáról. Ezt a javaslatot természetesen, minden más napirend fölfüggesztésével, még ez évben le kell tárgyalni.

— **Az elnök-választás.** Ismeretes dolog, hogy Berzeviczy Albert, a képviselőház elnökének egyik nyilatkozata következtében lemondott alelnöki tisztségéről. A szabadelvűpárt ma este értekezletet tart, melynek tárgya: jelölés a képviselőház alelnöki állására. Mint a Budapesti Hirlap értesül, alelnöknek ismét Berzeviczy Albertet választják meg. Berzeviczy megválasztása után nyomban lemond és így új választást kell kitűzni.

Országgyűlés.

Budapest, szeptember 30.

A haditerv a következő: ha a kormány nem ad munkát, akkor megobstruáljuk a munkatervét. Munkát kérünk, ha nincs: de agyonbeszéljük, ha van.

Mire az ülés megkezdődött, szépen kiosztották egymás között a munkát: a mint ez az ülés folyamán nemsokára ki is derült.

A mint tullestek az irományok előterjesztésén, *Fejérváry* báró honvédelmi miniszter bejelentette az ujonezjutalékról szóló javaslatot, *Dániel Ernő* báró pedig benyújtott néhány jelentést. Azután harmadszori olvasásban is egyhangulag elfogadták az *Erzsébet* királyné emlékének törvénybe iktatásáról szóló javaslatot.

— Több tárgya a mai ülés napirendjének nincs. Most tehát a holnapai ülés napirendjének megállapításakövetkezik folytatta *Szilágyi Dezső*, a melyre javaslatba hozom a Ház alelnökének megválasztását és a bizottsági tagok megválasztását.

volna az emberek feledésében, ha a vas erénye folytán képe nem szakadt volna ki az arnyékból biboros ragyogással. Dicsérni kell mozdulatlan vonásokkal teljes arcának szépségét, ott, a hajfonataira nehezülő ősz szin alatt, halványságának a vér arnyéka alá rejtőző világosságát. Énekelni kell keskeny ajkainak hallgatagságáról, a hol a gyümölcs üde ize szelidíté meg könnyeinek keserűségét, lelkéről, titkos lelkéről, a mely közepén viselte azt a Meduza-fejet, a minővel Pallas Athéné ékesítette arany égiszét.

Egy kaczagó asszony.

Tehát ez a vége. Nem ájult el, nem sirt. Csak az arca volt nagyon sápadt, mint egy halotté, a szemei pedig égtek, mint egy lázbetegé, még a kezei reszkettek, a mint összegyűrte azt a kis illatos aranyszélű kártyát. Két név áll rajta. Ismerte mindkettőt. A leány valaha vele járt egy intézetbe, akkor „te” pajtások is voltak, — azután elválasztá az élet és csak annyit tudott róla, hogy ruháit a fővárosban varratja, a nyarat pedig Ostendén tölti.

A férfit már jobban ismerte, valamivel jobban. Hisz álom volt. Álom, mikor szívében piheát; álom, mikor fogadta: — szeretlek! Most vége van. De azért nem sir, — minek? Inkább nevet, kaczag.

Aztán szeretett is mindig. Mintha csak kieserélték volna azt az ábrándos, komoly leányt. Kaczagó, pajzán lett. Pajzán és kaczer. Eddig alig ismerte valaki, most egész udvara támadt és addig nevetett, mosolygott, míg végre férjhez ment. Vig menyasszony, szerelmes ura volt. Jegyese már nem volt nagyon fiatal, de gazdag, nagyon gazdag. Mosolygó ajakkal, még pedig előbb mint azok egymásnak, esküdött örök hűséget és mosolygó boldog asszonyt vitt magával a férj nászutra.

A nászutból világbeutazás lett. Az asszony utazni akart és az asszony tett az urával, a mi neki tetszett. A férj az boldog volt e szép, derült, örökké vig asszony birtokában. Ifjuságát ott töltötte a számok rideg birodalmában, a szerelem édes misztériumát sohse ismerte és most a szépség és ifjuság ismeretlen pezsdülésbe hozták eltespedt véréit. Az új világban, melybe felesége vitte, nem volt más vágya, mint asszonyát boldogítani. Eddig szerzett, most költött és a szegény leányból pompás uriasasszony lett.

S mikor két év múlva hazajöttek, a mesés asszony maga után bolondította a férfiakat mind. Látták, hogy hű az urához, de azért körülvették, repdesték. Elváltak ragaditva mosolyától, attól az örökké hangzó ezüstös kaczagástól.

A férfiak közt ott látta őt is. Belőle nagy ember lett, komoly ember, kit meg-

süvegelt a tömeg s ki ma csak képviselő, de kitudja, holnap nem e több, sok és minden.

Ennek a komoly nagy embernek kezdett nem tetszeni annak az asszonynak örökös nevetése. Bosszantotta. Néha egész dühös lett rá s úgy érezte, őt árulta volna el amaz. S kezdte figyelni, vajjon nem komédiázik csak. Kereste, de, de az asszony mindig egyforma maradt: üde, friss, szerető, boldog. Így aztán összejöttek gyakran, mindig.

Végre kezdte meglesni, férjét szereti-e? Láta, mint tapad hozzá, mint mosolyog édes szerelmesen férjére a szerető hitves, mint párját váró édes gerlemadár. Fellázad benne a férfigóg. Hisz az, kit ő ismert, szende gyermek volt. Tiszta, ártatlan tekintetű, szüzi Madonnaképű, ennek az asszonynak pedig tűz a szeme, perzselő a lehelete: észbontó, lélekvesztő, akár a bibliai bűnös asszony, ő Magdolna. S a tűz terjedt ereiben, miútt a megömlött láva és egyszer, mikor valahogy egyedül találta és kérdezte idegesen, a szenvedélytől elcsukló hangon: „Miért kacagasz folyton?”

Nem is magázta, az asszony pedig se nem haragudott, se nem tiltakozott, csak a szeme, az lett sötétebb és kaczagott tovább. A férfi pedig megfogta karját erőszakkal és durván szólt: „Ne szeress, hallod!” — de aztán oda hajolt, majdnem ráborult és lázasán kérte: „Gyere velem!

A szövetség hadak vezérkarának erre az esetre is meg volt a maga kis haditerve. Sőt megvolt a vezérkarnak a maga munkamegosztása is.

Felált Polónyi Géza és elsőnek mondotta el maga feladatát; így:

— Az elnöki prozopozíció ellen érdemi kifogásom nem lehet. Konstatálnom kell azonban, hogy a Ház már egy hónapja van együtt és érdemleges munkát nem végzett. Miután erre alkalomadtán hivatkozni fogok, ezt konstatálnom kellett.

— Nagyön jól van! sugták az egyesültek és következett Kossuth Ferencz. Röviden szólt.

— Az elnöki prozopozíció ellen érdemi kifogásom nem lehet — kezdte ő is — de ki kell fejeznem megbotránkozásomat ez időpooséklés felett, mikor tudomásilag nagyfonságú javaslatok várnak megvitátásra.

Ezután a nemzeti párti szövetségek vezérére került a sor.

— Az elnöki prozopozíció ellen érdemi kifogásom nem lehet kezdte Apponyi Albert gróf is — de csak azért, mert az érdemleges munkatervet nem tartalmaz. Semmi szín alatt sem járulhatnék hozzá, mert álláspontunkhoz híven semmiféle napirendbe bele nem megyünk, míg a kormány a kiegyezési kérdésben megfelelő felvilágosításokat nem ad. Van erre a régiéken kívül új okunk is. A miniszterelnök ur ugyanis itt kijelentette, hogy a kvóta megáflapítására az osztrák kormányval semminemű megállapodást nem történt, lévén ez a törvény szerint a kvótabizottságok feladata. És most mégis megtörtént, hogy az osztrák pénzügyminiszter a szeszforgalmi adónál beadott javaslatának indokolásában a Magyarországra javára jelentkező újabb intézkedések ellenértékéül a kvóta emelésében ígér rekompenzációt. Hogyan történhetett ez? Vagy talán a miniszterelnök ur azóta megváltoztatta az álláspontját?

— Apponyi Albert gróf kérdésére — szólalt meg Bánffy miniszterelnök — szívesen megadom a választ. Kijelentem, hogy a kvóta kérdésében elfoglalt álláspontomat, a mely a törvény rendelkezésein alapul, fentartom ma is és nem változtattam meg azóta se. Mondottam és ezuttal ismétlem megint, hogy a kvóta kérdésben az osztrák kormányval sem-

miféle megállapodást nem kötöttem, sőt a törvény rendelkezései értelmében rajta voltam, hogy e kérdések a kvótabizottságok tárgyalására kerüljön és e törekvésem, méltóztatik tudni, nem is maradt sikertelen. A mit tehát annak a javaslatnak indokolása mond, lehet az osztrák kormány óhaja, törekvése; de e szándéka a két kormány semmiféle megállapodására nem támaszkodhatik...

— Polónyi képviselő ur folytatta Bánffy a kormányval vetette szemére, hogy a Ház nem végez érdemleges munkát. Gondoljon csak vissza Polónyi képviselő ur a közelmultra, azután adjon róla számot őszintén, mi voltunk-e azok, a kik a parlamentet az érdemleges munkában megakadályoztuk, munkarendjét lehetetlenné tettük.

A taps, az éljenzés megújult tartósan, mintha véget se akarna érni.

Ezzel vége is lett a mai ülésnek.

Egy asszony büne.

Három éve csalom a férjemet.

Igen, három éve. Még pontosan emlékszem a napra, a mikor az első, végzetes lépést megtettem.

És ő, a jó, a derék ember, nem is sejt a dolgot; a kötelesség embere minden ízében, korrekt a végletekig, soha egy hajszájnira se tér le a helyes utról és fölháborodással, utálatlalt utasítana vissza minden kisértést, hogy családját csak egy iczi piczi kis kirugás erejéig is megrövidítse.

Egészen biztos, hogy mitsem sejt.

Nyugtatanakodó lelkiismeretem olykor azt véli fölfedezni, hogy tekintete fürkésző, gyanakodó, de hamar kiverem ezt is a fejemből. Hisz ki van zárva, hogy titkomat tudja.

Tisztára lehetetlen.

A minap egyszer már hajnalban fölébredtem. Ő még aludt. Pitymalló nyári reggel volt. Kissé fölemelkedtem ágyamban és az arcába néztem. Nyugodtan lélegzett, félig nyitott ajkkal — halvány arczezal azonban ekkor fedeztem föl az első szomorú vonást, árulóját a titkos, de folytonos évődésnek.

Csak egyszer legyünk még egyedül én és te." Szeme pedig egybeforródott az asszony tekintetében, forrón, vágyón, ittasan.

De az asszony nem ment se ma, se másnap.

Hagyta a férfit epedni soká és kacajja még hangosabb, még csengőbb lett. Játszott a férfival hosszan-hosszan, végre aztán mégis találoztak.

Ádám és Éva, a két bűnös ember. Éden tiltott kertjében.

A férfi mámoros volt a diadalmas boldogságtól. Olyan természetesnek látszott ez, mint hogy így jött, nem is igazolta magát, helyes és kielégítőnek találta a helyzetet. Az asszony pedig itt is kacagott és ez elvette a férfi esztét, végkép bolondja lett. Amaz játszott vele, kicsi csecebecsét vett elő: egy remekműt. Valahol Angliában vette hóbortos feitalálólól az icziminiatur revolvert. Ritka értékes mű volt, gyémántokkal, igaz gyöngyökkel kirakva. Mutatta a férfinak. Az elvette tőle és nézte. Maga is katona volt valaha és érdekelte a játékfeegyver.

— Lehet tölteni? — kérdé. „Dehogya felett az asszony trefásan, odaszoritva halántékát a feegyver csövéhez. „Próbáld, lehet-e löni?” — szólt, szeméit, azokat a csillogó, ragyogó titkos szemeket, mohó vágygyal emelve a férfira.

A férfi nevetett, megnyomta a ravaszt, egy kis füst — aztán semmi.

Csak kicsit remegett még az asszony

a férfi karjában és mikor ez csókolja, valami nedves meleget érez a nő arcán és mikor nézi, látja, hogy a nedv — vér és hogy többé nem kaczag, nem szeret, hanem a mi az arcán van, az fenséges tiszta, az a halál.

S egyszerre nézte, hogy az, a ki itt most holtan fekszik, maga volt az élő szenvedés s megtestesült kin, és hogy ő az egy, az édes, a boldogság.

Meghalt, — nem értette, hogyan, miért halt meg?

Ah, igaz a revolver. De hisz akkor ő lötte meg és akkor mi lesz most? A társadalom leveszi róla kezét, a tömeg, mely isteniti, most megkövezné és aztán ha ő nincs, nincs gyönyör, nincs üdv. Pillanatra eszébe jut az a másik nő, a hitves, de ez most gyűlöli, mert ez szenvedett miatta.

De nem sokáig tépelődik, nem törődik semmivel, csak nézi az asszonyt, ki oly sokat szenvedett, oly hangosan kacagott és most már nem szenvedett, nem kaczag, néma, néma örökre...

Mily szép, mintha aludnék, még nem hideg, még nem, de mindjárt az lesz, csakhogy ő ezt nem várja be, de nem ám.

Egyik kezével magához öleli asszonyát, a másikkal odaszoritja agyához a feegyvert.

És? Nos a piczi játékban volt még egy halálhozó golyó.

Satanella.

Megrezzentem. Azelőtt sohasem volt ilyen. Hátha mégis tud mindent? Mindent tud és a milyen angyali jó a természete, hallgatagon megbocsájt, mert akkor, a mikor szüleim kis kertjében megtörtént az eljegyzés és ajkaimra nyomta az első csókot, megfogadta: „Bármilyen történjek is Évike, tőlem nem fogsz soha egy rossz szót se hallani. Nekem az maradsz mindig, a mi most vagy, gyöngéden szeretett menyasszonyom.”

Oh a jó ember! Van-e még egy férj, a kiből ennyi hősiesség, önuralom és szelidség volna? Valóságos szent! És én?...

De nem, lehetetlen, hogy sejtsem valamit. Csak rémképek ezek, a mikkel rossz lelkiismeretem üldöz. Honnan tudná?

Az első hónapban közel voltam hozzá, hogy mindent megvalljak. Különösen azon a decemberi estén, a mikor a kis Győző a gyomrát elrontotta. Iszonyuan küzdöttem magammal, bűnöm óriási súlylyal nehezedett lelkekre és már ajkamon lebegett a valómás, hogy lelkemet a rettentő nyomástól megváltsa. Már csaknem kiröppent szájamon a szó, hogy megmondjak neki mindent... de ugysis annyira aggódott a gyermek miatt... megszántam. Nem, nem fogom még jobban elszomorítani — gondoltam — és hallgattam. Pedig csak gyávaság volt és én elhittem magammal, hogy őt akartam kimélni. Azóta, mikor az asztalnál ülünk, sokszor néhez a lelke! Ha gyermekeimre tekintek, erre a két halovány, ártatlan angyalra, akik még nem tudnak semmit a lélek sötét örvényéről és amikor tiszta, szép szemeikkel rám néznek, le kell hajolnom a tányéromra, hogy tekintetüket elkerüljem. Hogy hasonlít apjára ez a két gyerek, nemcsak arcuk, de egész lényük; olyan jók, olyan romlatlanok.

Azok maradnak: jók és állhatatosak. És én? Kifogástalan erényű családból származtam, a melynek körében soha semmi álnokságot meg nem türtek, tiszta és ártatlan voltam egész a mennyegzőm napjáig, egy nagy, tudatlan baba! És most!

De hogy is történhetett? Ez az átkozott nagyváros az oka! A többi asszony rossz példája rontott el. De a többieknek van mentességük, az ő férjük nem oly derék, jó ember a legjobb valamennyi között.

Oh mily nyomorult vagyok! Milyen semmiházi, méltatlan teremtés! A hazugság, a csalás bilincsekbe veri lelkemet, tönkreteszi boldogságomat. De már késő! Nem tehetem meg nem történtté, a mi történt. A szenvedély erőt vett rajtam, mint annyi más, akik talán jobbak nálam vagy talán rosszabbak is. A kik talán még aljasabb dolgot is követtek el, hogy vágyukat kielégíthessék. És mégis, el kell jönnie a napnak, a mikor ő megtud mindent. Hogyan fogom neki megvallani, hogy fogok szavakat lelni erre a gyalázatososságra?

Mit fog szólni? Remegéssel tölt el a pillanat, a mely elől ki nem térhetek. Látom arcát, szörnyű meglepődését, szinte hallom már szemrehányásai özönét. Szelidsége hirtelen lesújtó szigorúsággá fog változni. Le fogok roskadni a vád sulya alatt és talán vége lesz köztünk mindennek.

Ki hitte volna ezt három év előtt, a mikor még oly gondtalanul éltem, nem ismervé más boldogságot rajta és gyermekeimen kívül. De aztán jött a kisértés, az első, félnék lépés és — megtörtént! Nem lehetett többé jóvá tenni, hasztalan bántam meg, a ballépést ez el nem törülheti? És miért mindez? Miért az egész csalás, az aggodalmasan őrzött hazugság, vergődő lelkiismeretem folyton való kinlódása? Miért?

Az indító ok a legalacsonyabbak közül való. Szeretnék elsülyedni szegyenletemben,

hogy csak azért léptem erre az utra, hogy egy biciklit szerezhsek. Lehet képzelni is ennél gyalázatosabbat! Mely asszony követett el hasonló csalást ily fölösleges dolog, ily semmiség miatt! Vessetek meg ti nemesebb lelkű anyák és asszonyok, akik, erősebbek voltatok nálam; taszitsatok ki körötökből, nek a nélkül, hogy sejtettétek volna, szegényre válok. De talán nemsokára megtudtok mindent. És akkor?

Három év óta csalom az uramat — margarinnal főzik igazi vaj helyett.

Városi közgyűlés.

Második nap.

— Folytatás. —

Déli 12 órakor még mindig a költségvetést tárgyalta a közgyűlés.

Az alapok tárgyalásánál kevés felszólalás volt.

A kórházi alap tárgyalásánál Burger Péter dr. szólalt fel. Előmeréssel van az iránt, hogy a város annyit áldoz a közegészség és a betegápolásra.

Előmeréssel adózik azért is, hogy a város olyan díszes, szép nagy kórházat épített, de kénytelen kijelenteni, hogy a kórház ma olyan óriási hiányokban szenved, melyeknek pótlására az intézkedéseket haladéktalanul meg kell tenni.

A sebészeti osztály jelen berendezésében szűk s az ma holnap nem lesz képes a betegeket befogadni.

A trachoma betegek sem férnek el, eddig a trachoma betegeket a ragályos betegek osztályában helyezték el, s megtörtént, hogy a szembeteg hólyagos himlő, vagy más ragályos betegségbe esett.

Ezen segíteni kell s e végből ajánlja a közgyűlésnek: utasítsa a tanácsot, hogy a szemészeti osztályt a ragályos betegek osztályától elkülönítve helyezték el s a ragályos betegek osztályát helyezték oda, hol a lovarda volt. Ezen átalakítások folytán nagyobbodnék a sebészeti osztály, átvéve a most szembetegeknek átengedett helyiségeket is;

Onálló osztályt kapna a szemészet; és végül megszűnnék a sajnálatos állapot és a modern tudomány kívánalmait ellenére nem állana — a legtekélyesebb és pazarabb modern kórház közepén a ragályos osztály.

A közgyűlés Burger indítványa felett nem határozhatott, hanem elnök utasította felszólalót, indítványát írásban adja be az egészségügyi bizottságnak s ha az helyesnek találja az indítványt, úgy a közgyűlés tárgyalás alá veszi.

Harmadik nap.

Alig volt husz bizottsági tag a teremben, mikor Degenfeld József gróf főispán a közgyűlést megnyitotta.

Folytatták a tegnapi még hátramaradt pontok tárgyalását.

Az utadói költség előirányzatot az 1899—1900-ik évre, az ezredéves kiállítás költségei elszámolásáról szóló jelentést a tanács előterjesztése értelmében fogadták el.

A csapó utcai 3177. szám u. n. „Csürhész” ház elidegenítése felett a névszerinti szavazást ezuttal — másodizben sem — ejthették meg a bizottsági tagok abszolút többségének hiánya miatt.

Ujabb szavazás kitűzését határozták el a hó folyamán október 12-én tartandó rendkívüli közgyűlésen.

A lovassági laktanya telepéhez pótlólag szükségessé vált területek megszerzése és a laktanya elhelyezése miatt feleslegessé vált területek elidegenítése feletti névszerinti szavazás kitűzése tárgyában tett tanácsai előterjesztést, mely szerint a névszerinti szavazást október 12-én tartandó rendkívüli közgyűlésen ejtik meg — elfogadta a közgyűlés.

A sertésvészért helyéül a vágóhid előtti tér kijelölése tárgyában hozott tanácsai határozatot, valamint a 3515. és 3662. sz. ujtérületek, ispotály-utca 19 ik számú puszta telkek elidegenítése iránt hozott tanácsai előterjesztést elfogadták.

A tanács javasolja, hogy a Tiszapalota rózsateri oldalán aszfaltjáró készítését határozza el a közgyűlés.

Az izr. hitközségnek 100.000 darab téglá adományozását határozza el a közgyűlés.

Szász Sámuelnek 3 havi szabadságot adtak.

Vértessy István volt városi főjegyző özvegyének 500 frt nyugdíjat szavaztak meg.

Elintézték még Varga Sándor, Kovács József, Erdői Andrásné, Szilágyi Sándorné nyugdíj- és segély-kérvényét.

A közgyűlés néhány lényegtelenebb pontját tárgyalta még, mire a közgyűlés 10 órakor véget ért.

A jegyzőkönyv hitelesítése hétfőn lesz.

Gyászrovat.

† Vágó Andor. Említettük, hogy Vágó Andor a debreczeni kereskedő világ egyik kiváló embere, aki a szabadelvű pártnak is törhetlen hűségű, buzgó tagja volt, hosszas betegeskedés után kiszervezett. A haláláról részvétellel közöljük a következő gyászjelentést:

Alulírottak bánatos szívvel tudatjuk a felejthetetlen jó férj, testvér és rokonnak, Vágó Andor kereskedőnek, a debreczeni kereskedelmi és iparkamara tanácsosának és pénztárnokának, a debreczeni kereskedelmi társulat választmányi tagjának, Debreczen szab. kir. város törvényhatósági bizottsági tagjának, munkás élete 51-ik, — boldog házassága 15-ik évében, folyó hó 30-án, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. — Kedves halottunk hűlt tetemei október hó 2-án, vasárnap délután 2 órakor fognak József k. herceg-utca (Nagy-ujteza) 25-ik számú saját háztól, a római kath. egyház szertartása szerint, a Szent-Anna-utcai temetőbe örök nyugalomra helyeztetni; az engesztelő szent mise-áldozat október hó 3-án, délelőtt 10 órakor fog az Egek Urának bemutatni. Mely végtisztességtételre az elhunytnak rokonait, kartársait és barátait szomorodott szívvel meghívjuk. — Bánatos neje: özvegy Vágó Andorné, született Erdélyi Róza. Testvérei: Vágó Julia férjével Gyuricsko Ferenczel és fiával Vágó Emília férjével Várady Ignácczal és gyermekeivel. Sógornői: özvegy Vágó Lajosné gyermekeivel, özvegy Vágó Jánosné gyermekeivel.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok vizeztetésére a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattárfeltek felvilágosításokat a hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A debreczeni kir. járásbírószág szóbeli kérészeket, kérelmeket és nyilatkozatokat felvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szordán.

— A kir. tábla elnökének kitüntetése.

Már régebben rebesgették, sőt a lapok is megírták, hogy a debreczeni királyi tábla érdemes elnöke Puky Gyula betegsége folytán visszavonul az állásától, melyet

oly fényes jogászai tudással és az igazságnak oly lelkes szeretetével töltött be. Budapesti levelezőnk ma telegrammban értesít, hogy a hivatalos közhiány mai száma közli, hogy Puky Gyula debreczeni kir. táblai elnököt saját kérelmére nyugdíjazták, de ugyanakkor ő felsége méltányolván a kiváló ember érdemeit, őt a másodosztályú vaskoronarenddel tüntette ki.

— Vasuligazgatók a Hortobágyon.

A monarchia minden részéből városunkban összegyűlt igazgatók tegnap a város vendégei voltak a Hortobágyon. Az illusztris társaságnak Dobieczy Sándor külön vonatot bocsájtott rendelkezésükre, mely reggel 9 órakor volt a Hortobágyon. Az állomásnál Király Gyula városi tanácsos s Farkas Albert mátai biztos várta. A társaság a kölesönös üdvözlések után echós szekereken a csárdához ment s a csárda melletti vásártéren megtekintette a város híres ménesét. Az idegenek esodáltak a nemes tüzes vérű lovakat s gratuláltak Király Gyula tanácsnoknak.

hogy a város gazdasága oly kitűnő fajú lovakat tenyészt. Majd a csárdába tértek be, hol terített asztal izletes magyarosan készült villás reggelivel várta a vendégeket. A villás reggeli alatt Király Gyula a város nevében melegen felköszöntötte a vendégeket, örömeinek adva kifejezést, hogy a város vendégeiül tekintheti a társaságot a magyar végtelen pusztaságon, a nagy Hortobágyon. A lelkes szavakra Grünburg az osztrák államvasutak igazgatója válaszolt. — Elragadtatással emlékezett meg arról a szívélyes, igazi magyar vendégszeretetről, melyben Debreczen városában részesültek s köszönetet mond társai nevében is, s biztosítja mindnyájuk nevében a debreczenieket, hogy a körükben töltött napok feledhetetlenek maradnak előttük. Délután 2 órakor a tiszahidhoz ment a társaság, hol Póka Kázmér államvasuti főmérnök üdvözölte. A hidnál készített lombsátorban ismét asztalhoz ültek a vendégek, majd a tiszai halászok mutatták be ügyességüket: halat fogtak, megtisztították, nyáron megsütötték s feltaláltak a vendégeknek. A magyar fiúk tánczra is kerekedtek s a sok idegen német, lengyel uraknak anynyira megtetszett a csárdás, hogy legnagyobb része maga is megforgatta a piros pozsgás tiszaparti leányokat s kaczkias menyecskéket. Estefelé járt már az idő, mikor a fáradhatatlan tevékenységű lovag Dobieczy Sándor üzletvezető megszakította a kedélyes hangulatot, jelezve, hogy indul a vonat. A társaság tagjai ismételten köszönetet mondtak a szívélyes vendéglátásért, vonatra ültek s Füzes-Abonyban a Budapest felé induló gyors vonaton hazautaztak.

— Elnökjelölt az Irodalmi Társulatnál.

Az ev. ref. főiskolai Irodalmi Társulat elnökjelöltjeül s egyuttal a Debreczeni Főiskolai Lapok szerkesztőjeül egyhangulag Kovács Kálmán II. theologust léptették föl. Kovács Kálmán, ki a theologia-szak I. évfolyamát Budapesten végezte, s kinek neve szép költeményei révén széles körben ismeretes, bizonyára méltán érdemli meg e kitüntetést, mert megválasztása új életerőt fog önteni a Társulatba.

— **A rendőrség köréből.** Végh Gyula tb. rendőrfőkapitány, a II. ker. kapitányság vezetője tegnap szabadságából hazaérkezett s hivatalát átvette.

— **A D. R. U.** mai számában „Az igazság érdekében“ cz. cikkében egy helyreigazítást közöl, a melynek végén ez áll:

Midőn a jelezett közleményt ilyen móddal helyreigazítjuk, felkérjük többi, szintén felültetett lapársainkat is, hogy az igazság érdekében lapjuk hasábjain a helyreigazításnak helyt adni sziveskedjenek.

Nehogy a mi olvasóközönségünk azt higgye, hogy mi is a felültetett lapok közt voltunk, kijelentjük, hogy mi azzal a bizonyos nazarénus temetéssel kapcsolatban egy szót sem szoltunk a helybeli ev. ref. lelkész Urakról, mert tudtuk, hogy a D. R. U. felette tévesen volt ez ügyben informálva. Tehát nekünk nincs szükségünk a mosakodásra.

— **Magyar név.** Belügyminiszteri engedéllyel a következő debreczeni illetőségűek változtatták neveiket: Trescher Gyula és kiskoru gyermekei Temesvári-ra, Veidner Kálmán és kiskoru gyermekei Sárközi-re, Schön József és kiskoru gyermekei Zádor-ra, Ruzinkó József és kiskoru gyermekei Rádai-ra, Rumpf Ferencz és kiskoru gyermekei Kertész-re.

— **Uj Dankó nóta.** Dankó Pista kottára tette a mi nagyhirű primásunkat Rác Károlyt egy „Debreczeni Kari cigány“ kezdetű s Pósa Lajos által írott nóta megzenésítésével. Most a kottára tett dalt szép levél kíséretében megküldte Rác Károlynak, ki azt már be is tanította zenekarának s legközelebb be fogja mutatni a közönségnek. A szép dal bizonyára kedvező fogadtatásra talál.

— **Nőegyleti gyűlés.** A jótékony nőegylet választmánya október hó 2-án d. u. fél 4 órakor a nőegyleti árvaház tanácstermében gyűlést tart, melyre az idő rövidsége miatt ezuton hívja meg a tagokat az elnökség. Tárgy: Intézkedés az Erzsébet-alap ügyében; negyedévi segélyezések kiosztása.

— **Hortobágyi nóták.** Ilyen című zenemű jelent meg a debreczeni könyvpiaczon. Egy egészen fiatal ember írta: Gerber Jenő, a debreczeni kereskedelmi akadémia szép tehetségű III. osztályú növendéke, a ki karnagya is az ifjúsági zenekarnak, egyszersmind önképzőköri elnök is. Két, igazán szép melódiájú dal van a zeneműben, melynek szövegét is a fiatal szerző írta. Az egyik czime „Szegegy vagyok, nincsen gazdagságom“, — a másik pedig „Betyár vagyok az alföldi pusztában“. A zenemű Mark Endre városi dalegyleti elnöknek van ajánlva. Az egyik dal szövegét közöljük:

Betyár vagyok az alföldi pusztában,
Reggel, este bent vagyok a csárdában.
Ha zsandár jön, nagyot nyerit a lovam,
Felpattanok a hátára: Jöhetsz zsandár utánam.

Osaplárosnak lánya az én kedvesem,
Az apjának nem fizetek rendesen.
Ha zsandár jön, nagyot nyerit a lovam,
Holnap Izsák kifizetem, most sietős az utam.

A zenemű megrendelhető szerzőnél a kereskedelmi akadémiában.

— **Női festészeti rajztanfolyam.** A már évek óta fennálló festészeti és rajztanfolyam, melyre már előzőleg felhívtuk az érdeklődők figyelmét, október hó elsején szombaton d. u. 2 órakor megnyílik. A tanfolyamra, mely az állami főreáliskolában létesült, jelentkezni még mindig lehet Pálffy József főreáliskolai rajztanárnál a reáliskola épületében a délelőtti órákban, vagy a megnyitáskor szombaton délután.

— **Uj ügyvéd.** Gutfreund Sámuel dr. az ügyvédi vizsgát sikeresen letette s városunkban nyitja meg ügyvédi irodáját.

— **Összeesküvők a király ellen.** A budapesti törvényszék tegnap mondott ítéletet Muzsik József, Hartmann Lajos és Kovács Gyula felett, kik összeesküvést terveztek a király ellen. A törvényszék délután fél három órakor hirdette ki az ítéletet, a mely így hangzik:

Muzsik József, Hartmann Lajos és Kovács Gyula bűnösök a felségsértés elkövetésére irányzott szövetség bűntettében és ezért Muzsik 3 évi fegyházra, Hartmann és Kovács pedig 2—2 évi fegyházra ítéltetnek. A három vádlottnál egy és ugyanazon akarat nyilvánult. Ők szövettek a Felső életének a kioltására és pedig gyilkosság által. Ennek még a formáját is megállapították. Ez kimeríti a szövetség büntetőjogi formáját. Hogy a dinamit erre alkalmas volt-e, az már eszköz, de a szövetség tényleg meg volt. Az ellen, hogy a dolog nem volt komoly, felhozható, hogy jó ideig megfontolták, mert hisz a tervezettség fél évig tartott. Egymást felváltva biztatták. A büntetés kimérésénél a 92-ik szakaszt nem alkalmazták, hanem a 91-ik §-t igen. Muzsikot, mint bűnszerezőt, magasabb büntetéssel kellett sújtani, de valamennyire nézve a törvényszék aránylag enyhe büntetést mért a 91-ik § értelmében. Az ítéletben Muzsik megnyugodott, de védője felebbezett, Hartmann megnyugodott, Kovács felebbezett. Az ügyész sulyosítás végett mind a három ítélet ellen felebbezést jelentett be.

— **Nemzeti szövetség Szarvason.** A szarvasi Nemzeti Szövetség 1898. október 16-án d. u. fél 4 órakor az Arpád-szálloda disztermében alakuló közgyűlést tart, melyre lapunk szerkesztőjét is meghívta. A gyűlésen jelen lesz dr. Herczegh Mihály az O. N. Sz. elnöke. Gyűlés után 7 órakor diszelszólás lesz a városi szinkörben, este pedig közvacsora.

— **Ujságírók sorsjátéka.** Tudvalevő, hogy a Budapesti Ujságírók Egyesülete saját segítő alapjának gyarapítására nagyszabású tárgysorsjátékot rendez. A sorsjegyeket a napokban bocsátották forgalomba és már is óriási mennyiségben keltek el. A díszes kiállítású sorsjegyek minden bankházban, pénzintézetnél, pályaudvaron, hajóállomáson, dohánytözsdeben és nagyobb hivatalban kaphatók és pedig darabonként egy koronáért. A sorsjátéknak hat húzása lesz és minden sorsjegy mindegyik húzásra érvényes. Az első húzás 1899. január 4-én, az utolsó 1899. február 21-én lesz. A főnyeremény 100.000 korona érték. Összesen 2476 nyereményt sorsolnak ki 250.000 korona értékben. A főnyereményen kívül öt 20.000 koronás melléknyeremény van. A nyereménytárgyakat a sorsjáték kezelősége kívánatra 20% levonással készpénzben visszavásárolja. Mondanunk sem kell, hogy ilyen kedvező feltételek mellett Magyarországon még alig rendeztek sorsjátékot és kétségtelen, hogy a közönség a sorsjegyeket már jóval az első húzás előtt elkaphatja. Ép ezért nagyon is ajánlatos, hogy mihamarabb vásárolja meg mindenki a maga sorsjegyét. A húzások feltétlenül azokon a napokon fognak megtartatni, a melyek a húzásra meg lettek állapítva. Ez szintén egy okkal több arra, hogy a közönséget vásárlásra serkentsük, hogy esetleg meg ne történhessék, hogy az, a ki sorsjegyet akar venni már elkésett és sorsjegyet sehol sem kaphat. A sorsjáték kezelősége gondoskodott arról, hogy az ország legkisebb községeiben is kaphatók legyenek a sorsjegyek, ha azonban mégis megtörtént volna, hogy valamely helységbe nem jutottak el a sorsjegyek, ez esetben forduljon bárki akár szóval, akár írásban a sorsjáték kezelőségéhez (Budapest IV., Kossuth Lajos-utca 1. sz.)

— **Halálozás.** Zelay János a n.-váradí latinszertartású káptalan tagja, apátkanonok tegnap este Nagyváradon elhunyt. Az elhunyt apátkanonok általános tisztelgetnek örvendett s Debreczenben is nagy ösmeretsége volt.

— **Szüreti ünnepély.** A szüretet hagyományos szokásból vigan ünneplik szerte az országban, így Debreczenben is, ahol hangos jókedv járja a kertekben és folyik a must és a jó szó, amelylyel egymást éltetik. Szüret idején az iparos ifjúság önképző egylete is szokott ünnepélyt rendezni. Az idén ez az ünnepély október 2-án lesz a nagyerdei Dobos pavillonban. Az ünnepély sorrendje a következő: 1. A csöszök és yászorleányok összejövetele délután 3 órakor az egylet nagy-hatvan-utcai helyiségében. 2. Indulás a szüretre délután 4 és fél órakor. 3. A szüret színhelyére való megérkezés után a csöszök körmenete énekszó mellett a szőlők között. 4. A pásztorleányok körmenete szintén a szőlők között. 5. Ünnepélyes felvonulás a szüretre. 6. Rákóczy-induló zenekísérettel, énekl az egylet dalköre. 7. Nótárius által felolvasatik a rendelet. 8. Hét órakor megkezdődik a szüret. 9. Csöszök tánca. 10. Tánccal reggelig. — A legtöbb írott levelezőlappal bíró hölgy egy darab 10 koronás aranyat kap jutalom fejében.

— **Megszűnt zárlat.** Ondód területén rövid idő előtt zárlatot rendeltek el, mert Pusztai István lova ragadós betegségben elhullott, de mivel nyolcz nap alatt nem fordult elő állatbetegség, a zárlatot föloldották.

— **Nyilvános köszönet.** Rác Károly, a mi kedvelt zeneszünk, lapunk utján nyilvánosan mond köszönetet szegénysorsú zenésztársai nevében a városi tanácsnak, hogy a hazánkat ért nagy gyász alkalmával segélyt nyújtott részükre; Komlóssy Arthur főjegyzőnek, ki szives pártfogásával közreműködött a segélynyújtásban és Boczkó Sámuel főkapitánynak aki nemcsak fáradozott a segélykiosztásnál, hanem sajátjából tíz forint segélyt is adott.

— **Hivatlan vendég.** Sardounak egyik híres vigjátékában, a Jó barátok-ban van egy alak, a ki ismeretlenül betolakodik egy házhoz és a legönzöb módon aknázza ki a vendégjogot. Ilyenforma megtiszteltetésben részesült most Dankó Ferenczné, a kinek a házába beállított egy ismeretlen ember és régi, jó ismerősnek adván ki magát, négy napra befészkelte magát a házhoz. Mivel a hivatlan vendéggel nem tudták megértetni, hogy a házban kívül lának legszivesebben, a rendőrséghez folyamodtak, mely a kellemetlen tolakodóval igen kurtán bánik el, nemcsak a házból, hanem kényszerutlevéllel a városból is eltolonezoltatja.

x **Teljes üzletfelosztás miatt** rendkívüli alkalom nyílik ékszeres, arany- és ezüst áruk, órák bámulatos olcsó beszerzésére a 30 év óta Budapesten, Kossuth Lajos-utca 17. sz. alatt fennálló Benedek Gábor és testvére ékszerész- és órák készítő. A legdivatósabb ékszeres, ezüst áruk, gyertyatartók, girandolok, tálak, kávé- és teás-készletek, mind 13 próbás ezüstartól, minden elfogadható áron adatnak el. Ezüst evőeszközök grammja 5 és fél kr., teljes 15 személynek való evő-készletek börtokban 150 frt és feljebb.

x **Színház után** mindenkor friss választékos vacsora a Dréher söresarnok ujonnan átalakított téli udvarkert éttermében

x **Eladó ház.** Garay-utca 13. sz. ház eladó. Értekezhetni: Hatvan-külvárosi leányiskolánál (Csap utca 11. sz.)

x **Mai számukhoz** mellékelve veszik, t. előfizetőink a Szabó Zsigmond féle árjegyzéket. Ajánljuk az érdeklődők figyelmébe.

x **Az „Angol királynő“** szálloda éttermét tulajdonosa díszesen átalakította s azt ma, szombaton fogja ünnepélyesen megnyitni. Felhívjuk erre a n. é. közönség becses figyelmét.

x **Egy butorozott szoba** 1 vagy 2 ur részére kiadó (Egyháztér 5. sz. házban.)

Október 1.

Debreczen, október 1.

Azok, kik az italozást szeretik, sok dicséretet mondanak októberéről, mert akkor szürik a czankót, a vinkót és a különböző homoki csavirgákat, melyek nemcsak a gondokat oszlatják el a tél hónapjában homlokunkról, hanem fel is fújják az embert úgy, hogy három-négy liter bevévése után balloncpiúv-nak hisszük magunkat illuminált fejjel.

Én azonban nem ebből a nézőpontból dicsérem a ma kezdődő napot, hanem azért, mert törzsfizetésnek nevezett salláriumom mellé lakáspénzt is kapok. Egy jó barátom szerint ilyen hónapnak minden hónapban legalább háromnak kellene lenni, így azután mégis csak könnyebben megélhetne az is, kinek nagy bácsija egy önfeledt pillanatban nem vándorolt ki Amerikába.

Egyébiránt, hogy az október kellemes hónap ezt az is igazolja, hogy a *Vénusz* (értem a *Vénusz* csillagot.) az asztronomosok szerint e hó 28-ikán legfényesebben ragyog. Akik ezt nem hiszik, legyenek résen a mondott napon, illetve éjszakán vasuti zónaidő szerint 12 óra 56 percz, 49 másodpercz és látni fogjuk a *Vénusz* szokatlan ragyogását.

A régi csizió szerint aki októberben született, az okvetlen nyer az osztálysorsjátékon, feltéve hogy nem vett sorsjegyet, mert így pénze megmarad. Hasonlóképpen azt is a csizióból böngésztem ki, hogy az ezen hónapban született gyermekek közül csak igen kevés éri el a száz esztendő, azaz az e jegy alatt született ember esemeték, ha anyósok lesznek átlag egy félszázadig fogják abrichtolni vejeiket és az apósok ugyancsak ennyi ideig látják el hasznos tanácsokkal menyeket.

Egy régi, talán löcsei kalendáriumban *Pászka*s Dániel azt ajánlja, hogy aki nagy családot akar alapítani, az egyék meg naponként három kiló szőlőt és legfeljebb egy sonkát vacsorázzék. Az ebéd legyen dus, ehét májgombóc levest, főtt húst, mellé párolt karalábét, krumplit, sodrott tészta és hagymamártást, libasültet, czukros borban főtt fűszeres almával, zsemle puddingot bormártással stb. ilyenféle csemegét.

E hó folyamán a nap 1 óra 38 perczel fogy s ha hozzá teszem még azt is, hogy e hó kezdetén gyakori lesz az eső, 7-ikén azonban derűs napok jönnek, mert ekkor kezdődik a szüret, akkor mindent elmondtam.

Most pedig októberben megkezdődnek a thea-estélyek, ide írok végül egy teasüteményt:

Végy egy kiló lisztet, ugyanannyi porcukrot, 6 tojás sárgáját. Keverd egy óráig s azután egy megkent tepsibe 2 ujjnyira kend el, szórd be apró mandulával és czukordarabkákkal, lassu tűznél süsd meg, azután, ha tetszik megeheted.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti távirata. —

Zavarok Kinában.

London, október 1. A Timesnek jelentik Pekingből e hó 28-iki kelettel: A reformpártnak hat hívét, köztük Kang Ju-Mei fivéreit, egy cenzort és a huepei kormányzó fiát az anya-császárné ellen szőtt összeesküvés miatt kivégezték. A város nyugodt.

A Daily Telegraphnak jelentik Sanghaiból mai kelettel:

Jumance, a szecevani fölkelők vezére, holnap meg akarja támadni Csungkingot.

London, október 1. A Reuter-ügynökségnek jelentik Jokohámából, hogy Kang-Ju-Mei Formázóba érkezett, a hol a japán hatóságok letartóztatták.

London, október 1. A Reuter-ügynökségnek jelentik Pekingből mult hó 27-iki kelettel:

Nem valószínű, hogy a császár nemsokára meg fog halni, de ez a helyzeten semmit sem változtat. Az anya-császárné valószínűleg olyan utódot fog a trónra ültetni, a ki mellett a kormányhatalmat a maga kezében tarthatja. Hír szerint az anya-császárné határozott nézetei vannak arra az eshetőségre, ha Oroszország megtámadná Mandzuriát. — Jóllehet Li-Hung-Csang-ot valószínűleg vissza fogja helyezni méltóságába, még is aligha fogja előmozdítani az oroszok terveit.

Törökország hadiszervezkedése.

Konstantinápoly, október 1. A hadügyminiszterium a redif-lovasság felállításának előmunkálataival vanak elfoglalva, minthogy azt a lovasságot, jóllehet felállítására a hadiszervezkor tervbe volt véve, mindeddig nem állították fel. Az első, második, harmadik és negyedik hadtest (Konstantinápoly, Drinápoly, Szaloniki és Erszindsan) területén 32 redif-lovassági ezredet állítanak fel, a mely háboru esetén valószínűleg mint egy Európában felállítandó működő hadsereg hadosztály-lovassága fog alkalmaztatni, hogy ilyen módon a nizam-(sor) lovasság önálló lovas-hadtest képzésére legyen felhasználható. Híre jár továbbá, hogy a második és harmadik hadtest területének európai részein nem 170, hanem 520 ilavepótzászlóaljkeretet állítanak fel. Egybehangzó jelentések szerint az ilavepótzászlóaljkeretek felállítására meglehetősen gyorsan halad.

A Dreyfus-ügy.

Budapest, október 1. Már most kétségtelen, hogy az Observer-nek Walsin-Esterházyval közölt interview-ja valóságos alapul. Ez kitűnik a katonapárti újságok közleményeiből, melyek az egész ügyet és különösen Walsin szereplését jól ismerik. Drumont ama barátok egyike volt, a kik Walsin ellátásáról gondoskodtak. Marinoni és a Petit Journal kiadója, a ki annak idején a Norton féle hamisításokért 100.000 frankot fizetett. Walsin barátai közé számította magát. Most mindezek cserbenhagyják Walsint, mert jól tudják, hogy ez az ember úgy beszélt, a hogy az Observer megírta.

Ma egy katonapárti újság azt írja, hogy Walsin jóhiszeműségével visszaélt egy Strong nevű barátja, az Observernek párisi tudósítója. Az újság nem tagadja azt, hogy Walsin Stronggal Londonba utazott és az utóbbinál lakott. Egyébiránt az Observer jövő vasárnapi számában folytatásá közli Walsinnal folytatott érdekes beszélgetésének, melynél tíz ember volt jelen.

Walsin Londonban azt állította, hogy a fátyolos hölgy du Paty de Clamnak felesége volt. Ez megegyezik Pays Margitnak Bertulus vizsgálóbíró előtt tanúsított viselkedésével. Pays Margit eleinte megtagadott minden felvilágosítást és a bírónak egy kérdésére ezt jegyezte meg: — Hadd jöjjön el a márkíné!

Pays Margit ez alatt du Paty de Clam feleségét értette.

Kopeczky bátyánk bucsuja.

Debreczen, szeptember 30.

A főpiacon, szemben a kistemplom bádogos tornyával — harmincz év óta áll fenn egy söresarnok, melyet híressé — virágzóvá tett az ernyedetlen szorgalom, a páratlan humanus bánásmód, melyet tulajdonosa

Kopeczky bátyánk kedves közönségével szemben tanusított.

Harmincz hosszú esztendő fáradhatlan munkássága éppen elég arra, hogy egy — már élte alkonya felé haladó embert kifárasztson.

A mi kedves Kopeczky bátyánk is megunta az örökös zajt — lármás pohár csevegést — és megszűnt a „Kopeczky söresarnok” tulajdonosa lenni. Eladta azt Halász Izidor polgártársunknak. A napokban tartotta Kopeczky bátyánk bucsu vacsoráját.

A nagyon sok számu jó barátok stamm-gasztok jelentek meg a szives meghívásra, kik tagadhatatlan jelét vitték és hozták el Kopeczky bátyánk eltávozásáért — mély sajnálkozásuknak.

A vacsora alatt szívélyes tósztok hangzottak el néhány jó barát ajakáról, különösen figyelmet érdemelt Dozse Döme, az első magyar részvény serfözde diszponensének beszéde.

Felköszöntötték Kopeczky bátyánkban a kitűnő vendéglőst, a legtisztább italok kezelőjét és elősmerő érdemül róttá fel neki azt a szolgálatot, melyet a magyar vendéglő-ipar fejlődése érdekében kifejtett. — És így, ezen tiszta kezelés által vendéglőjének forgalmát azon niveaura emelte, hogy Debreczenben ez időben párja nincs.

A kedélyes lakomának az éjféli órák vetettek véget. — A kellemes estét élvező vendégek meleg kézzorításokkal váltak meg a szívélyes házi gazdától, ki majdnem könnyes szemekkel mondott talán — örök bucsut azoknak az olyan nagyon megszokott arczoknak.

A mi kedves Kopeczky bátyánk Szegeden üti fel új sátorfáját, hol leánya is lakik.

Adjon neki az Isten ott is olyan jó barátokat, mint a milyenek itt — mi voltunk.

Aszaló.

CSARNOK.

A sors.

(Regény.) 63.

— Irta: Francisco de Renzis. —

Fordította: Váradl Ödön.

(Folytatás.)

Fortunató egyre jobban észlelé azt, mi körülötte történt. Különös de édes bágyadságot érzett: teste megsebesült volt s szelleme hallott és megértette, a mit mondtak. Az új megjelenél, mely oly szépen s rettentően állott előtte megmagyarázhatatlan félelemmel tölté el. A vereses haj, mely tüzként csillogott; a büszke vonások egy ismert személyre emlékeztették, a kinek nevét meg nem mondhatta.

Nem szólt semmit, de szeméi beszéltek. Minden élet szemébe gyült.

— Esméleltre — tért, Camillát, kiáltá Gabriella nővér — Oh! E pillanat! E szemek! Ismerem őket.

A fájdalomába elmerült leány csak e szót hallotta: „Ó lát” — s ez elég volt fájdalmas szívének. Felugrott s könnyező szemekkel jegyese tekintetét kereste, mi alatt reménysugár deríté arcját.

— Beszélj, szerelmem — mondá — szólj hozzám . . . én vagyok, a te Camillád, ki téged kér, hogy életben maradj! . . . Szerelmem miért kellene meghalnod? . . . Tudod e, hallottam a rettenetes lövést! . . . Itt voltam ajtód előtt. . . . Későn jöttem. S csüggedten tevő hozzá: „Ah, elidőztem . . . — de nem volt képes tovább folytatni, mert a szó elhalt ejakán, mert e szó Isten becsinlése volt.

Fortunató véghetetlen gyöngédséggel nézett menyasszonyára. Keble lassan felemelkedett, de csak egy lehellett hatolt

át égő ajakain, mintha a szó elhalt volna azokon. A két nő még közelebb lépett hozzá; ekkor lassan kérdé, oly hangon, a mely nagyon csekély suttogás volt:

— Ki ön?
— Az én jó nagynéném — felelé gyorsan Camilla. — Gabriella testvér; nem tudod? Luezia nagynéném, ki bennünket úgy szeret . . .

Fortunato az értelemnek mi jelét sem adá.

— Én Forneri Luezia vagyok . . . Nem hallotta ön nevemet? — kérdé tompa hangon az apáca.

E szavaknál felvillant a sebessült szemei; összehúzta szemöldökeit s lesütő pilláit, mintha egy félelmes tekintetet akarna kikerülni. Azután hatlatlan erőlködéssel felpróbált emelkedni: de csakhamar kimerülve roskadt vissza, de a mozgás folytán lélekzetet tudott venni Gabriella nővér intett Camillának, hogy lépjen hátrább s dobogó szívvel tartá füleit ajakaihoz.

(Vége. köv.)

NYILT-TER.

Allami és orvosi ellenőrzés alatt.

Guber-farrás

Dr. Braun, Chrobak, Kaposi, Neumann stb. egyetemi tanárok által ajánlva.

Hathatós vas-arsen-víz vérszegénység, női betegségek, idegbaj és bőrbetegség stb. ellen

Elárúsítója: 784 16-7

Mattoni és Wille Budapest
és az összes gyógyszerárakban, továbbá Mattoni Henrik Bécs és Franzensbadban.

Tisztelet annak, akit megillet!

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben Bécs mellett, a következőket írják Altonából 1897. évi augusztus 11-iki kelettel:

Immár 70 éves vagyok, és 10 év óta esontizületi rheuma és hámrhoid-csomó miatt szenvedtem, de segítséget nem lelhettem. Csupán az ön Wilhelm-féle antiarthritikus és antirheumatikus vértisztító-theája volt képes bajomtól 3 hét alatt teljesen megszabadítani. Ezért önnek és a grófnőnek, kinek nyilatkozatát a lapokban olvastam, legjobb köszönetemet fejezem ki.

Legmélyebb tisztelettel

Aokermann Kristóf, magánzó
Altona Hamburg mellett Reichenstrasse 6.

Kapható minden gyógyszerárakban.

Megnyitó előadás.

A budapesti Magyar Színház sikert aratott, a szabadságharcz jubileumára írt ünnepi darabja.

Debreczeni városi színház.

Folyószám 1. Bérlet szünet 1.

Ma szombaton, 1898 Október 1-én:

fényes kiállításal, ujdonságul, bérlet szünetben itt először:

ARANYLAKODALOM

1848-1898.

Látványos színmű 9 képben, énekkel és táncszal. Írták: Beöthy László és Rákossy Viktor. Zenéjét szerzette Fekete József.

Helyárak: Földszinti és I. emeleti páholy 4 frt 50 kr. — Családi páholy 6 frt. — II emeleti páholy 3 frt. — I. rendű támlásszék 1 frt 20 kr. — II. rendű támlásszék 1 frt. — III. rendű támlásszék 80 kr. — Emeleti zártszék I. és II. sorban 60 kr, a többi sorokban 50 kr. — Állóhely a földszinten 40 kr, tanulók és katonáknak 30 kr. — Karzati állóhely hétköznapon 20 kr, vasár- és ünnepnapon 30 krajczár.

Holnap Vasárnap október 2-án, fényes kiállításal, másodsor:

Ugyanez.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Főmunkatárs: **Ujlaki Antal**

Előnyös képviselő

bármilyen állású egyéneknek ajánlva. Bérmentes levelek **W. K. 1516** jegy alatt **Haasenstein és Vogler** hirdetési irodának Bécs I. küldendők. 888-1-1

Ki akar sok pénzt keresni?

(havonként 3-400 Mrk.) minden risiko és költség nélkül, az küldje be a címét.

„W. 99.“ Karl Wojtan-nak Leipzig-Lindenau 876-13-3

Hatóságilag engedélyezett végkiárulás.

Tisztelettel tudatjuk a n. é. közönséggel, hogy szabóüzletünk

kész férfi- és gyermekruha-áruosztályát

feloszlátjuk s meglevő nagy készletünket

igen jutányos áron

véglegesen kiáruljuk s ezzel módot nyújtunk a t. közönségnek, hogy szükségletét nálunk igen olcsón beszerezhesse, mert egész kész férfi- és gyermekruhaáru raktárunkat véglegesen és teljesen ki fogjuk árusítani.

878

Teljes tisztelettel

Szedlák és Vámos.

Az „Angol Királynő“ szálloda új éttermének megnyitása.

Van szerencsém a n. é. közönség és nagyrabecsült vendégeim becses tudomására juttatni, hogy az „Angol Királynő“ szállodat újra átalakítottam egészen új, modern izléssel berendezett étteremmel egészítettem ki.

Ujjonnan átalakított helyiségemet

ma szombaton, október hó elsején

ünnepélyesen megnyitom.

Midőn a n. é. közönség további megtisztelő pártfogását kérem, igérem, hogy mint eddig, úgy ezentul is legfőbb törekvésem lesz, hogy vendégeimnek egy elsőrangú vendéglővel szemben táplált igényeinek minden tekintetben megtegyek. — Naponta változatos reggeli, ebéd és estebéd étlapok.

Színház után gazdag menü.

Az egész nap folyamán mindég friss kőbáuyai és korona sör.

Pontos kiszolgálás.

Hetenkint négyszer **Rácz Károly** és a **Magyari Testvérek** kitünő zenekara által felváltva zeneestély.

A n. é. közönség szives pártfogását kéri

megkülönböztetett tisztelettel

Hauer Bertalan.

A ki (eskőr-, görsök- és más ideges állapotokban) szenved, kérjen arról szóló füzeteket. Kívánatra ingyen és bérmentve megküldi a **Schwann-Apotheke, Frankfurt a. M.**

825 52-7

Osász. és kir. ndv. szállító.

Kizárólagos szabadalom.

!!Egy kísérlet elég!!

EXSICCATOR

DE RITTER.

Fontos földbirtokosoknak, háztulajdonosoknak, szőlőbirtokosoknak, gyárosoknak, bogyáraknak stb. Mindennemű penészgombát és fal-nedvességet gyökeresen kiirt, úgy hogy ezek többé nem kerülhetnek fel színre. 10.000 elismerés! Ezen szer a kontinens minden hasonló szerét felülmúlja.

Ismertetés ingyen. 890

Iroda: Bécs, III. Parkgasse 10.

Szőlősgazdák figyelmébe!

Első minőségű fűrészelt 1 □ ezollos **tölgyfa karók eladók** azonnali, vagy későbbi szállításra.

2 méteres ezrenként	22	frtjával
1.80 " " "	20	"
1.60 " " "	18	"

teljes vasuti kocsirakományban Debreczen állomáson. Minták az „Angol királynő” szállóban megtekinthetők és 12. szám alatt megrendelések elfogadtnak.

Az árak készpénzfizetés, vagy utánvétel mellett értendők.

Ki nem szeret?

gyengéd, fehér arczbőrt és rózsás ifjú arczzsint?

Ennek elérése végett használjon csakis

Bergmann-féle lilliomtej-szappant

Bergmann és Tsától, Dreza és Tetschen a/B Kötöny szer szepő ellen, jótékony és szépítő hatással bír az a ozbőre. — Darabja 40 kr.

Kapható Debreczenben: **Dr. Rothschnek V. Emil** gyógyszerészében.

Köszönet és ajánlkozás.

Alulírott **Plangger Fr.** községi orvos urnak Mühlában Innsbruck mellett ezen az uton mondja **legbensőbb köszönetét a nehézkór** teljes gyógyításáért, ami nevezett orvosnak a legrövidebb idő alatt sikerült.

Mindazoknak a kik Epilepsiában szenvednek, melegen ajánlhatom **Dr. Plangger ur** kezelését.

Groszner
Altenmarkt.

808 10—9

Törleszt. kölesön földbirtokokra.

Kölesön a valódi becsérték háromnegyed részéig 20—60 év közti időre készpénzben. Birtokos felmondhat, pénzintézet nem mondhat fel. Csekély kamattal tőke is törlesztetik. Lebonyolítás legrövidebb idő alatt.

Convertálás bélyeg- és illetékmentes. Semmi előleges költség.

Minden felvilágosítás díjtalan. Beküldendő csakis: telekkönyvi kivonat és kataszteri birtokív másolat.

Ingtalan- és Jelzálog-Forgalmi-intézet,
Budapest, Váci-körút 39.

Intézetünk az egyedüli, mely az ország minden megyéjéből, hatóságok és a legtekintélyesebb földbirtokosok által okmányszerűleg ajánlva van.

RONCEGNO

legerősebb természetes

arzenikus és vastartalmu ásványvíz a legelső orvosi tekintélyek által ajánlva és használható orvosi utasítás szerint:

Anámia, chlorose, bőr-, ideg- és női bajoknál, mocsárláz stb.

Az ivó-kúra egész éven át használható.

Raktárak minden ásványvízkereskedésben és gyógyszerészében.

806. a. számhoz.
1898.

Versenyárgyalási hirdetmény.

A debreczeni m. kir. államépítészeti hivatal területén levő Debreczen-fehértemplomi állami közuton 1899., 1900., 1901., 1902., 1903. és 1904. években eszközöndő kaviesszállítás biztosítása végett a folyó **1898. évi október hó 24-én** a kereskedelemügyi m. kir. ministerium és a fentnevezett államépítészeti hivatal helyiségében zárt írásbeli ajánlatok útján versenyárgyalás tartatik.

Felhivatnak ennél fogva vállalkozni kívánók, hogy ajánlataikat a kereskedelemügyi m. kir. ministerium segédhivatalainak igazgatójához, vagy a fentemlített államépítészeti hivatalhoz czimezve, legkésőbb a tárgyalási nap d. e. 10 órájáig nyujtsák be. A később beérkezett ajánlatok, valamint általában a bármikor beérkezett táviratok és utóajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlatok öt pecséttel zárt borítékban a czimzés felett világosan kiírandó az államépítészeti hivatal és azon állami közut neve, melyre az ajánlat vonatkozik.

Az ajánlatok az államépítészeti hivatalban átvehető ajánlati és felosztási kimutatási minta szerint teendőek meg.

A benyújtott ajánlatok vissza nem vonhatók s mindegyik ajánlattevő ajánlatának beadásától számított nyolcz hétig kötelezettségben marad.

Az államépítészeti hivatal területén átvonuló minden egyes állami közuti vonalra külön ajánlat nyujtandó be.

Az állami közutaknak csupán egyes részeire tett ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Ugy az ajánlat, mint a hozzá mellékelt felosztási kimutatás, szabályszerű bélyeggel látandó el, és mindkettő az ajánlattevő által aláírandó.

A bánatpénznek az állampénztárba vagy adóhivatalba történt befizetését igazoló nyugta az ajánlathoz csatolandó.

A bánatpénznek a tárgyalásnál alapul szolgáló felosztási kimutatásban kitétt mennyiség után az ajánlott árak 5%-át kell kitennie.

Készpénz vagy értékpapír az ajánlathoz nem melléklendő.

Azoknak az ajánlattevőknek, kiknek ajánlata el nem fogadtatott, bánatpénze az árlejtés eredménye feletti határozathozatal után fog kiadatni, illetve az intézkedés a kiadás iránt megítélni.

A tett ajánlat vállalkozót azonnal, a kinevezést azonban csak azon naptól fogva kötelezi, melyen azt kereskedelemügyi minister ur Ó Nagyméltósága elfogadja.

A szállítási szerződés és részletes feltételek, az ajánlati minta s ennek mellékletét képező felosztási kimutatás és kőminták az államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban átvehetőek, illetve megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, 1898. szeptember 28.

M. kir. államépítészeti hivatal.

Nincs többé lábfájás

sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem fagyos láb, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét **Dr. Högyes-féle az egész világon szabadalmazott Asbest talpbéléssel** látja el. — Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagságú 1.20. Az Asbest talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a os. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállítottatt. Szétküldés csakis utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése és külön 10 kr. franco. Felvilágosítások és prospektusok, köszönetnyilvánítások ingyen. Vizontelárusítóknak megfelelő engedmény.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-utca 18.

Egyedüli elárusító raktár Debreczenben: **Békés Lajos.**

815-50-26

Van szerencsém a n. é. építető közönségnek b. tudomására hozni, miszerint

Építészeti és építőmesteri irodámat

Deák Ferencz-(N.-Váradi)-uteza 9. sz. a.

megnyitottam és vállalkozom minden e szakba vágó **tervezetek, költségvetések** készítésére, mindennemű **épületek** létesítésére, ugyszintén **átalakítások** és **javitások** keresztül vitelére, a legjutányosabb árfelszámítások mellett.

Midőn ezt a n. é. építető közönség b. tudomására hozni bátor voltam, szives megkeresését és nagybecsű pártfogását kérve, maradtam

kiváló tisztelettel

Szikszy Géza

építőmester.

866-3-2